

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá otázkou, jaké parametry má obsahovat blokáce internetu ze strany veřejné moci v České republice, aby splňovala tuzemské mezinárodněprávní závazky, kritéria stanovená Ústavním soudem i soudobým doktrinálním poznáním.

Nalezené parametry transformuje v ústavně konformní model blokáci, podle tohoto modelu pak zhodnocuje právní úpravu v České republice a zároveň v kvantitativní perspektivě nahlíží na soudobé problémy tuzemské právní úpravy blokáci.

Samotný ústavně konformní model blokáci je zhmotněn ve dva samostatné testy, test předběžný a test průběžný. Test předběžný v deseti krocích hodnotí jak legislativu blokáci, tak správní postup při blokáci jednotlivých stránek. Slouží tak k základnímu zhodnocení souladnosti právní úpravy a právní praxe s požadavky kladenými lidskoprávními katalogy, které na Českou republiku dopadají.

Test průběžný, který je složený ze čtyř kroků má za cíl průběžně sledovat nezbytnost blokáci internetových stránek, přičemž přinejmenším první dva kroky testu je možné do jisté míry automatizovat.

Práce upozorňuje na podstatné problémy provázající současnou právní úpravu blokáci internetových stránek. Právní úprava je příliš stručná a neposkytuje konkrétní procesní záruky. Diplomová práce tuto skutečnost dokládá nejen důkladnou analýzou, ale i krátkou případovou studií.

Empirická část ukazuje, že k výmazům internetových stránek z „blokačních seznamů“ v podstatě nedochází – jednou zablokovaná internetová stránka tak bývá zablokována navždy. Taková správní praxe pak vede k absurdním situacím, kdy internetové stránky, které neobsahují žádný protiprávní obsah jsou do dnešních dní blokovány – a co více, stejně blokovány jsou internetové stránky, které ani nemají ani žádný obsah, ani žádného vlastníka.

Závěrem práce shrnuje výše shromážděné poznatky a upozorňuje na nesoulad tuzemské právní úpravy blokáce internetu s požadavky stanovené Evropskou úmluvou o lidských právech i Listinou základních práv a svobod.